

Neboť kdyby strany dohodu uzavírající byly měly na mysli úpravu požitků úředníků města M. O. dle požitků státního úřednictva oblasti plebiscitní, tedy ne dle norem platných pro veškeré státní úřednictvo, pak by vzhledem k obsahu uzavřené dohody zůstávalo nevysvětlitelným, proč úřednictvu města M. O. nebyl přiznán právě plebiscitní přídavek, který v době uzavření dohody byl již státním úředníkům plebiscitní oblasti, v níž i M. O. byla zahrnuta, nejen povolen, ale i vyplácen.

Když tedy žal. úřad vzhledem k tomu, co prve bylo uvedeno, v nař. rozhodnutí vyslovil, že podle dohody z 29. dubna 1920 obecním úředníkům byly přiznány požitky dle norem platných pro státní úředníky, tedy dle norem všeobecných, platných pro všechny státní úředníky, nikoli však dle požitků úředníků, kterým na přechodnou dobu ze zvláštních důvodů výjimečně zvláštní výhody byly poskytnuty a z toho důvodu odepřel přiznati st-lům nárok na 50% zvýšení místního přídavku, jehož se dostalo státním úředníkům plebiscitní oblasti, do níž pak i město M. O. byla pojata, neporušil zákon a nebylo pak ani třeba zabývat se otázkou, jaké povahy zmíněný přídavek byl.

Bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2704.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em:
I. Je podstatnou vadou řízení, neuvede-li úřad, když nepovoluje zřízení rafinerie lihu podle vl. nař. 355/1920 — proč pokládá podnik za nový podnik podle § 1, odst. 2 cit. nař. — II. Vada tato není odstraněna tím, že úřad důvody ty uvede teprve v odvodním spise k nss podaném.

(Nález ze dne 29. září 1923 č. 13832.)

Věc: Dr. Artur Cz. a Šalamoun Cz. v Moravském Sv. Jáně proti ministerstvu financí o zřízení rafinerie lihu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Výnosem býv. uh. min. fin. z 12. května 1918 bylo st-lům uděleno povolení ke zřízení nové rafinerie lihu při jejich nospodářském lihovaru v M. Sv. J. s tím, že st-lé mohou rafinerii uvést v činnost ve výrobním období 1917/1918, vyhoví-li určitým podmínkám ve výnosu stanoveným. Toto povolení bylo pak výnosem téhož úřadu z 11. června 1918 prodlouženo na období výrobní 1918/1919.

Podáním z 13. září 1922 oznámili st-lé gen. fin. ředitelství v Bratislavě, že miní započítí s provozem rafinerie lihu, která jim byla povolena cit. výnosy býv. uh. min. fin., a žádali — dovolávaice se těchto výnosů — aby toto jejich oznámení bylo vzato na vědomí, pokud se týče, aby jim bylo uděleno povolení, by mohli rafinerii lihu zřídit a uvést v činnost.

Nař. rozhodnutím nepovolil žal. úřad st-lům zřízení rafinerie lihu, ježto podnik ten nutno pokládati za podnik nový podle § 1, odst. 2 vl. nař. ze 7. května 1920 č. 355 Sb. a ke zřizování nových rafinerií lihu není v nynější době hospodářské potřeby.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážíi nss toto:

Podle odst. 1 § 1 vl. nař. ze 7. května 1920 č. 355 Sb. směji býti zřizovány nové závody na výrobu lihu v tomto ustanovení blíže označené, jakož i nové rafinerie lihu jen v případech zvláštního zřetele hodných s povolením ministerstva financí. V odst. 2 § 1 téhož nař. se pak stanoví, že n o v ý m i závody ve smyslu tohoto nařízení jsou ony závody, jež nebyly ve výrobním období 1919/1920 ve stavu způsobilém k zahájení řádného provozu n e b o jejichž zřízení nebylo před vydáním tohoto nařízení povoleno.

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že rafinerii lihu, o níž v daném případě jde, nutno pokládati za podnik nový ve smyslu odst. 2 § 1 cit. vlád. nař., neuvedl však, z k t e r é h o d ů v o d u pokládá podnik st-lů za nový podnik ve smyslu cit. právní normy.

Z nař. rozhodnutí není tedy zřejmo, zda žal. úřad snad proto pokládal podnik st-lů za podnik nový, že jde o podnik, který nebyl ve výrobním období 1919/1920 ve stavu způsobilém k zahájení řádného provozu, aneb proto, že st-lům nebylo zřízení podniku povoleno již před vydáním cit. nařízení aneb z nějakých jiných důvodů.

Nař. rozhodnutí není tedy odůvodněno s onou jasností, které jest třeba, aby se strana mohla proti němu účinně brániti, a aby také nss mohl je přezkoumati po stránce skutkové i právní.

Naříkané rozhodnutí nejsou odůvodněno způsobem s dostatek jasným trpí podstatnou vadou ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss.

Tato vada nemohla býti napravena tím, že žal. úřad teprve v odvodním spise podrobně uvádí, z jakého důvodu pokládá podnik st-lů za nový závod ve smyslu odst. 2 § 1 cit. vl. nař., neboť k vývodům odvodního spisu, jimiž se nař. rozhodnutí doplňuje, nemůže nss vůbec vzítí zřetele.

Pro svrchu zmíněnou podstatnou vadu bylo nař. rozhodnutí zrušeno podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 2705.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Administrativní řízení: I. Nabývatel stavební parcely není legitimován ke stížnosti proti platebnímu rozkazu o dávce z přírůstku hodnoty. — II. Nárok na osvobození od dávky z přírůstku hodnoty dle § 3 č. 3. davk. řádu č. 545 Sb. z r. 1920 není vyloučen tím, že parvela v době převodu neměla povahu stavební parcely ve smyslu stavebního řádu.

(Nález ze dne 29. září 1923 č. 15920.)

Prejudikatura: Boh. 1210, 1593 adm.

Věc: František T.-H. v D. a obecně prospěšné stavební a bytové družstvo v P., zaps. spol. s r. o. (adv. Dr. Lev Winter z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost obecně prospěšného stavebního a bytového družstva v P., zaps. společenstva s r. o., zamítá se jako bezdůvodná.